

VĚSTNÍK

SPOLEČENSTVÍ KŘESŤANŮ V PRAZE 4 – LHOTCE

VÁLKA S ALIGÁTORY

Drazí farníci,

loňský únor začal vycházet Věstník každý měsíc. Velký dík hlavním redaktorům manželům Šilhavým, ale také vám, kteří přispíváte svými články. Každý, kdo někdy zkusil něco napsat, asi už lépe chápe nás duchovní. Pořád musíme něco vymýšlet a umět to lidem podat. Zvláště to platí o nedělních kázáních.

Někdy mne napadne téma a obsah již během týdne, jindy se probouzím ještě v sobotu k ránu v křesle s myšlenkou, že mám ještě chvilku čas. Nesmím ale podlehnout pokušení, že to nějak upeču. To by bylo svévolné spoléhání na Ducha svatého.

Víte, co je to kázání à la aligátor? Leze, leze z vody, už to vypadá, že bude konec, ale ono ne. Kazatel tak dlouho mluví, až ho něco napadne (v lepším případě). Pak má zas obtíž lapenou myšlenku včas opustit. Jeden zkušený kněz říká, že kázání má být, pardon, jako minisukně – krátké a přiléhavé.

Pokud vyrábíme často aligátory nebo jiná zvířata, nebojte se nám to říct, pochopitelně s láskou. Zkuste se ale zamyslet i nad sebou. Jakým způsobem vy sdělujete svému okolí, co prožíváte, čím žijete? Kdo zkoumá způsob sdělení, musí přemýšlet i nad obsahem. Co druhým říkám?

A pojďme ještě dál. Co říkám druhým svým životem? Úvaha nad touto otázkou bude jistě lepším postním předsevzetím, než odřeknutí si cigaret nebo jiných hříchů. Vždyť těch máme litovat a opouštět je a ne dělat z jejich několikátýdenního potlačení ještě ctnost.

P. Jiří Korda

Co říkám druhým svým životem?

LHOTECKÁ JEDENÁCTKA

O Vigílii Zmrtvýchvstání Páně v sobotu 30. března (někteří ze zdravotních důvodů v následujících dnech), bude pokřtěno, biřmováno a přistoupí poprvé ke stolu Páně jedenáct dospělých. K tomu, abychom na ně pamatovali v našich modlitbách, nám jistě pomůže několik obřadů, které se odehrají při mších svatých během postní doby. Katechumeni totiž vstupují do poslední fáze své přípravy na křest.

O první neděli postní budou přijati mezi tzv. čekatele křtu, jinak řečeno vyvolené. Bůh je volá k tomu, aby se nechali od něj obdarovat velkými milostmi a oni na to nyní s plnou vážností říkají své ano.

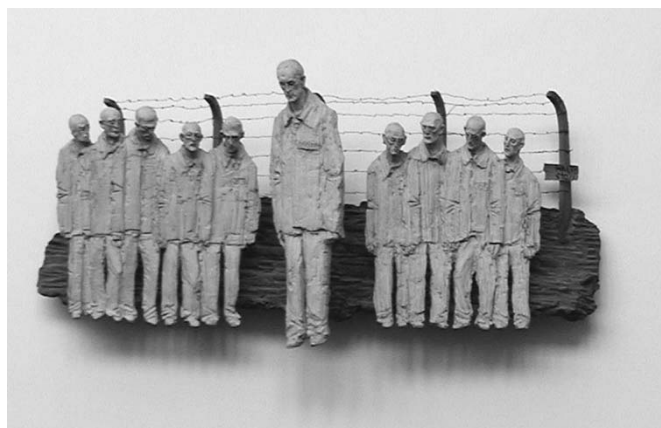
Třetí, čtvrtou a pátou neděli postní pak budou při mši o desáté skrutinia – modlitby tzv. malých exorcismů. To

proto, že čekatelé křtu mohli během svého dosavadního života přijít do kontaktu s různými podobami zla. Instrukce k obřadu doslova říkají: „Obřadem exorcismu... jsou vyvoleni po té, co je církev řádně poučila o tajemství Krista, osvoboditele od hříchu, vyprošťování z následků hříchů a z ďábelského vlivu, jsou posilováni na své duchovní cestě a otevírají svá srdce k přijetí Spasitelových darů.“ Sobotu před čtvrtou nedělí postní bude během mše obřad předání Vyznání víry a o týden později předání Otčenáše, tedy dvou modliteb, které považujeme za velký Boží dar. Jsem přesvědčen, že všechny tyto obřady mohou být velkým povzbuzením, ale i podnětem k zamyšlení nad vlastním životem s Kristem, pro každého z nás.

P. Jiří Korda

K R Á T C E

- **Pokřtěni** byli 19.1. Natálie Julie Šteflová, 26.1. Tereza Guttenová a Matyáš Juříčka.
- **Rozloučili** jsme se s Věrou Blechovou.
- **Pastorační rada** farnosti se sejde 3. 2. a dále 6. 3. ve 20 hodin.
- **Udílení svátosti pomazání nemocných** všem vážně nemocným a sešlým věkem bude v sobotu 9. 2. při mši svaté. Je doporučováno dojít si v ne příliš vzdálené době před přijetím svatého pomazání ke zpovědi. Upozorňujeme, že o tuto svátost můžete v případě potřeby požádat kněze kdykoliv!

- **Modlitba křížové cesty** bude v našem kostele v postní době od 15.2. až do Květné neděle 24.3. kromě tradiční nedělní od 16 hod. **nově také každý pátek od 14 hod.**

ADVENTNÍ ANTISTRES

Můj článek by se mohl stejně dobře jmenovat: Můj adventní stres. Asi to znáte. Každý rok znovu toužím strávit advent klidně, duchovně a v kruhu rodinném. Ve stejné chvíli se začnou blížit vánoční koncerty a besídky, takže obden býváme večer pryč, děti jdou pozdě spát, nestíhají úkoly a domácnost je jako po explozi. Zažívám výčitky, že už mají všichni cukroví i dárky, zatímco u nás zatím Vánoce nic nepřipomíná. A do toho stavu rozkladu přijde z farnosti připomínka – příští týden začnou chodit školy na vánoční program! To je chvíle, kdy se mi pravidelně sevře žaludek. Řád domácnosti je ten tam a já místo toho budu v posledním předvánočním týdnu trávit čas s hordami cizích dětí a učitelů. Proč to dělám?

Naliju čistého vína: zčásti proto, že jsem se do toho před pár lety namočila a těžko se z toho vystupuje. Ale teď už taky z dalšího důvodu. Každý rok se totiž díky těmhle programům znovu „narodím“. Mají nejspíš Boží požehnání, protože se pokaždé přihlásí přesně tolik tříd, kolik se dá zvládnout (okolo patnácti za týden), a končíme pokaždé v pospolitě atmosféře. A to i se sedmáky, kde je to vždycky velký adrenalin. Sedíme tiše v kruhu okolo obrazu, který děti postavily z šátků, kamenů, svíček. Je symbolicky naplněn vším, co děti řekly – třeba odpovědi na otázku „Kdy jsem měl pocit, jako by mi v životě vyšla hvězda? Kdy mi naopak na cestě

ležel kámen? Co je podle mě důležité pro přátelství?“ Jejich výpovědi se v programu postupně propojují s betlémským příběhem.

Děti evidentně betlémský příběh zaujal

Jsou to silné okamžiky. A já letos byla zase nejvíc obdarovaná, když jsem to nejméně čekala. Sestře Bernardě vypadl pomocník a já musela nastoupit i v pátek, kdy už jsem se nemohla dočkat volna. Skřípěla jsem zuby. Umiňovala si, že tam budu jen půl dopoledne. Ale když jsme seděli se čtyřletými caparty okolo Ježíška, jemuž ustlali pravým senem, uprostřed svítla svíce a od každého dítěte vedla k Ježíškovi natažená šňůrka, byla Boží přítomnost takřka hmatatelná. Chtěla jsem dopoledne strávit uklízením a nákupy. Ano, doma zůstal chaos. Ale v duši bylo v tu chvíli krásně uklizeno. TOHLE je advent, pomyslela jsem si.

A tak Bohu děkuju za tenhle antistresový dárek, který mi navzdory mému trucování každý rok k Vánocům daruje.

Lenka Kapsová

VÁNOČNÍ PROGRAMY PRO ŠKOLY

Katecheze pro žáky okolních škol probíhají ve lhoteckém kostele vždy v adventní a postní době už od roku 2006. Tehdy přišli žáci z jedné jediné Základní školy Prof. Švejcara, tzv. Mráčekovy, postupně se přidávaly další: ZŠ Jílovská, K Dolům a Pertoldova. Letos přišlo celkem čtrnáct tříd ze ZŠ (3., 4., 5. a 7. třídy) a 4 třídy z MŠ Němčická, dohromady kolem čtyř set dětí.

Pro školní děti byly připravené tři programy: Proč a jak křesťané slaví Vánoce – a) Betlémská hvězda b) Cesta Marie a Josefa do Betléma a c) program pro sedmáky pracující s tématem Přátelství Boha vůči člověku a přátelství mezi lidmi navzájem. Děti z mateřské školy měly vlastní Vánoční příběh pro nejmenší.

Většina tříd vystoupala i na kůr, kde se děti seznámily se lhoteckými varhanami a za jejich doprovodu si zazpívaly koledy. Velký dík patří panu Jiřímu Vavříkovi st. a panu Petru Fantovi, kteří si na děti vyhradili čas.

Programem provázeli: Lenka Kap-

sová, Boženka Šárková, Sr. Bernarda, Petr Křížek a na kytaru i Terežka Křížková. Některé třídy v kostele uvítal jáhen Jan Primus. Všem patří dík za toto

Děti dostaly hvězdičku z Betléma

angažmá ve "stresovém předvánočním čase"

Většina dětí ze 3. tříd takto přichází do kostela vůbec poprvé. Starší ročníky (zejména sedmáci) přicházejí už po několikáté. Kouzelné bylo vyjádření jedné z učitelek, která do kostela doprovázela svou 3. třídu: „Pane Křížku, já jsem se sem do kostela tak těšila!

Dva roky jsem tu teď nebyla, takže přicházím po třech letech se svými třetíky.“

Všechny děti si jako dárek odnášely malou hvězdičku z olivového dřeva dovezenou z Betléma. Děkujeme farnosti za modlitby, kterými nás doprovází.

Petr Křížek

Foto archiv Sr. Bernardy

Lenka Kapsová a sestra Bernarda s dětmi

ODPUSTKY V ROCE VÍRY

Úřad Apoštolské penitenciárie, který má poslání řídit praxi a udělování odpustků a povzbuzovat věřící k tomu, aby je správně chápali a toužili je získat, vydal k Roku víry (11. října 2012 až 24. listopadu 2013) zvláštní dekret, který stanovuje podmínky jejich získání.

Připomeňme, že prostřednictvím odpustků můžeme získat pro sebe, ale i pro duše v očistci prominutí časných trestů, tj. následků našich hříchů.

► Odpustky můžeme získat za první formou pouti. Pro pražskou diecézi byly jako **poutní místa v Roce víry** určeny tyto kostely: katedrála sv. Víta, kostely Nanebevzetí P. Marie a sv. Václava ve Staré Boleslavi, bazilika sv. Petra a Pavla na Vyšehradě, bazilika nanebevzetí P. Marie na Svaté Hoře, kostel sv. Cyrila a Metoděje v Karlíně, kostel P. Marie, sv. Jeronýma a slovanských patronů v Emauzích, kostel sv. Ludmily na Vinohradech, kostel sv. Matouše v Hrádku u Vlašimi, kostel sv. Prokopa na Sázavě.

Je nutné, aby se zde věřící účastnil nějakého obřadu, anebo alespoň přiměřený čas strávil v usebrání při zbožné meditaci, kterou zakončí Modlitbou Páně, Vyznáním víry, invocacemi k Panně Marii, eventuálně ke svatým apoštolům, či patronům kostela.

► Druhou možností je účast na liturgii v jakémkoliv kostele ve **svátečních dnech Roku víry**: Narození Páně, Zmrtvýchvstání Páně, Seslání Ducha svatého a vigilie těchto slavností, dále 9. března – výročí založení Pražského biskupství, 23. dubna – svátek sv. Vojtěcha, 30. května – památka sv. Zdislavy, 6. června – památka sv. Norberta, 4. července – památka sv. Prokopa,

5. července – slavnost sv. Cyrila a Metoděje, 16. září – památka sv. Ludmily, 28. září – slavnost sv. Václava, 13. listopadu – památka sv. Anežky.

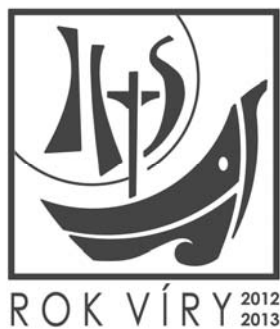
K získání odpustků je nutné se zúčastnit mše sv. nebo modlitby breviáře a Vyznání víry a splnit obvyklé podmínky, totiž kající smýšlení, vykonání platné svaté zpovědi v nedávné době, přistoupení ke sv. přijímání a modlitba na úmysl Svatého Otce.

► Pro věřící, kteří se ze závažných důvodů nemohou zúčastnit slavnostních bohoslužeb, máme dobrou zprávu: mohou získat plnomocné odpustky za stejných podmínek, pokud budou duchovně spo-

jeni s přítomnými věřícími zvláště ve chvílích, kdy budou slova papeže nebo biskupů přenášena televizí a rozhlasem a pomodlí se tam, kde je uvěznily závažné důvody Modlitbu Páně, Vyznání víry a jiné modlitby vhodné pro účely Roku víry a pokud budou obětovat svá utrpení a těžkosti svého života.

► Centrem oslav Roku víry se vedle katedrály sv. Víta stane kostel sv. Cyrila a Metoděje v Karlíně. Slaví 150 let posvěcení a jsou zde ostatky sv. Cyrila. Každou sobotu si tu můžeme zapálit poutní svíci. V roce 1963 Jan XXIII. poslal do českých katedrál na znamení oslav 1100 let od příchodu Cyrila a Metoděje posvěcené svíce symbolizující „světlo k osvícení pohanů“ (Lk 2,32).

Jana Šilhavá

POZVÁNÍ DO VEČEŘADLA

Modlitby večeřadla v našem kostele probíhají již pátým rokem a v sobotu 2. února se uskuteční již po padesáté. Co se pod tímto pojmem skrývá?

Ústřední postavou je Matka Boží tak, jako byla ve večeřadle s apoštoly. Začínáme 45 minut přede mší vzýváním Ducha Svätého na přímluvu Panny Marie a následně modlitbou jednoho růžence s příslušnými tajemstvími, tzn. buď růženec radostný, bolestný, slavný nebo světla, podle daného období. Růženec je totiž velmi účinná modlitba, která je voláním do Nebe, pokud se modlí s otevřeným a upřímným srdcem. Je obrovskou posilou a pomocí pro nás, pro všechny, pro naše kněze a pro naši farnost, za kterou tuto modlitbu obětujeme.

Dále je přečteno jedno poselství z tzv. Modré knihy s názvem „Kněžím, přemilým synům Panny Marie“. Poselství bývá vždy aktuální k době, ve které žijeme a Panna Maria nás jeho prostřednictvím vede a poučuje. Po mši sv. provedeme úkon zasvěcení Neposkvrněnému Srdci Panny Marie a poté probíhá adorace před Nejsvětější svátostí oltářní, asi 20 minut.

Smyslem večeřadla je nejen zvýšení důvěry a úcty k Panně Marii, ale i posila jednoty s papežem a s církví s ním sjednocenou. Věřte, že večeřadlo je dílem nesmírné hodnoty a Panna Maria je ve večeřadle s námi. Přijďte, prosím, rozšířit naše řady vždy o první sobotě v měsíci! Za ctitele P. Marie: **Blanka Polívková**

MODLITBA ZA VNITŘNÍ UZDRAVENÍ

Bratři a sestry, možná se vám stalo, že jste uklouzli na ledě a zlomili si nohu, rozbili koleno, nebo jste jen nastydli a v jednom kuse smrkáte (to je aktuálně třeba můj případ). Pravděpodobně jste s tím šli k lékaři a ten vás ošetřil a za pár dnů, v horším případě týdnů, jste byli zdraví. Jsou ale určitá zranění, na která ani ta nejmodernější medicína nestačí. A jsou většinou horší, i když nejsou vidět, často jsme je zatlačili do pozadí. Jsou to naše komplexy, zraněné vztahy, staré křivdy, pocit nepřijetí sama sebe, může to být cokoliv. Každý si v sobě něco takového neseme.

O Vánocích jsme slavili, že Bůh se stal člověkem. Byl nám podobný ve

všem – kromě hříchu. Věřím, že Bůh má, stejně jako my lidé, svoje touhy a sny. A jednou z jeho tužeb je požehnat nám. Jsem přesvědčen, že Bůh nás touží uzdravit, osvobodit nás z čehokoliv, co nás svazuje. Jde jen o to dát mu prostor, a to může být často těžké. Rádi bychom vám nabídli možnost dát Bohu prostor, pozvat ho dál a nechat ho, aby uzdravoval, aby konal své dílo. Zveme vás na modlitbu za vnitřní uzdravení ve čtvrtek 7. února od 19.15, předchází jí mše svatá od 18.30 hod. Věřím, že Bůh této modlitbě požehná a že bude konat velké věci. Zván je opravdu každý, nebojte se přijít.

Tomáš Sixta a spol.

DÍK SENIORŮM

Poslední dobou často přemýšlím nad množstvím darů, milostí a zázraků, kterými Pán zasahuje do mého života. Někdy mě zaplaví taková vlna štěstí, že se s úžasem ptám: Jak to? Kde jen se všechny ty milosti berou? Že bych si je vymodlila? Bohužel, o velké množství z nich mě ani nenapadne poprosit. Že bych si je vysloužila svým příkladným životem? To je pravděpodobné asi jako poslední předpověď konce světa.

Přišla jsem na to tak nějak pozvolna, jako by se mi skládala mozaika. Moji prarodiče se za svá vnoučata pravidelně modlí růženec. To samé oboje prarodiče z manželovy strany. Postupem času získávám stále větší vhled do jejich fyzických i duševních útrap, které s sebou přináší jejich věk. Opravdu si nedokážu představit, jak nároč-

ným obdobím stáří v tomto směru může být. Ale co si dokážu představit zcela konkrétně, je množství milostí, kterých se mi dostává skrze jejich modlitby významně posílené obětovaným utrpením. To utrpení se mi zdá skutečně zásadní a vnímám v něm obrovský potenciál – jako by to byla nebeská měna, pomocí které trpící kupují milosti nám ostatním, těm šťastlivcům, kteří pro své dary nemusí ani hnout prstem.

Tímto vzdávám hluboký dík našim prarodičům – „platičům milostí“ – ale i vám všem, kteří své často skryté utrpení v různých rovinách odevzdáváte Pánu a necháváte ho, aby z něčeho lidsky čistě negativního a nežádoucího budoval své království tady na zemi.

Jana Jirsová

ZVUKOVÁ KNIHOVNA A ČASOPISY

Slyšeli jste o nadačním fondu Lumen Christi? Pokud nemáte ve své blízkosti někoho nevidomého nebo těžce zrakově postiženého, pak možná ještě ne. Přitom fond už 20. let financuje vydávání a distribuci katolické literatury pro nevidomé a pro všechny, kdo v důsledku postižení, nemoci nebo věku nemohou číst běžným způsobem. Podporuje křesťanskou zvukovou knihovnu a redakci křesťanských zvukových časopisů provozovanou formou farní charity. Veškerá činnost fondu je plně závislá na štědrosti drobných dárců, kterých ubývá. Proto jsou vděční za příspěvky, které je možné posílat na účet fondu

5040190008/4000, nebo rádi pošlou složenku.

Celkově využívá služeb financovaných nadačním fondem Lumen Christi, který sídlí v Hostivici, asi tisíc klientů z celé České republiky i ze Slovenska. Knihy a časopisy jsou distribuovány v digitálním formátu mp3 na moderním nosiči flash, který nahradil zastaralé audiokazety. Půjčovat si ve zvukové knihovně nebo odebírat zvukové časopisy můžete i vy. Stačí se přihlásit na telefonu: 222 353 845, nebo e-mailem: fond@lumenchristi.cz. Více informací i ukázky nahrávek najdeme na www.lumenchristi.cz.

Jana Šilhavá

CO SE DĚJE SE LHOTECKÝM KOUPALIŠTĚM?

Od podpisu petice za záchranu koupaliště Lhotka umístěné v našem kostele uplynul již drahý čas, možná vás bude zajímat, jak se situace dál vyvíjí.

Dobrou zprávou je, že se problematice aktivně věnuje skupina lidí, která založila občanské sdružení s názvem SOS koupaliště Lhotka (dále jen OS) a jehož jsem také členem. Sdružení komunikuje s politiky MČ Praha 4, zejména s radním, se starostou Pavlem Caldrem a zastupitelkou Ivou Kotvovou. Snažíme se působit na politiku hl. m. Prahy, informovat a zapojovat také MČ Praha 12. Účastníme se jednání zastupitelstev a v rámci možností na nich vystupujeme.

Uvedu alespoň stručnou chronologii událostí od podpisu petice:

- **7. 6. 2012** účast zástupkyň občanské iniciativy na jednání zastupitelstva MČ Praha 4.
- **18. 6. 2012** předání petice občanské iniciativy s 5404 podpisy na magistrát hl. m. Prahy
- **červen 2012** objednávka cenového posudku na pozemky pod koupalištěm MČ Praha 4.
- **červenec až srpen 2012** osobní setkání představitelk občanské iniciativy s primátorem Bohuslavem Svobodou a radní Alexandrou Udženijou.
- **26. 7. 2012** vznik OS SOS koupaliště Lhotka (přerod z občanské iniciativy).
- **7. 9. 2012** předání petice MČ Praha 4 s cca 2000 podpisy na magistrát k rukám radní Alexandry Udženiji.
- **20. 9. 2012** účast zástupců OS na jednání zastupitelstva hl. m. Prahy s in-

Koupaliště Lhotka

terpelací náměstkyně Ing. Tomáše Huďečka, proč nedošlo k projednání petice v zákonné lhůtě. Odpovědí bylo, že ke změnám územního plánu nedošlo a tudíž je petice bezpředmětná.

- **8. 10. 2012** MČ Praha 4 obdržela cenový posudek na pozemky pod lhoteckým koupalištěm.
- **12. 11. 2012** ustavující schůze OS a jmenování výboru.
- **leden 2013** předložení vlastního návrhu řešení prodeje areálu koupaliště společnos-

tí Eco Investment.

Z posledního bodu vyplývá, že v současné době čekáme na výsledek jednání mezi firmou Eco-Investment a MČ Praha 4 o podmínkách prodeje areálu koupaliště. Podle nejčerstvějších informací koupaliště zatím stále chátrá. I přes zvýšenou snahu městské policie, iniciovanou MČ Praha 4, se zde shromažďují bezdomovci a drogově závislí a dochází k rozkrádání.

Naše OS situaci stále monitoruje a získané informace se snaží předávat kompetentním osobám. V současné době nás není mnoho, a pokud by nám někdo chtěl pomoci, budeme rádi. Do OS lze volně vstoupit. Pro více informací nás kontaktujte na emailové adrese koupalitelhotka@seznam.cz. Další informace najdete na stránkách www.sos-koupaliste-lhotka.cz.

Tomáš Hrouda, zástupce předsedkyně OS SOS koupaliště Lhotka

FARNÍ PŘÍRUČNÍK – ÚNOR 2013

PÁTEK	1.2.	1. pátek v měsíci
15.00		Mše svatá
15.45		Modlitby proseb (podle P. Jamese Manjackala)
17.00		Společenství věřících s duševním onemocněním
18.30		Mše svatá
19.15–21.00		Výstav Nejsvětější svátosti oltární

SOBOTA	2.2.	Uvedení Páně do chrámu, 1. sobota v měsíci
15.00–17.00		Karneval pro děti – ZŠ Zárubova
16.15		Mariánské večeradlo
17.00		Mše svatá
17.40		Zásvětná modlitba MKH a výstav Nejsv. svátosti

NEDĚLE	3.2.	4. neděle v mezidobí
8.00		Mše svatá
10.00		Mše svatá
16.30		Farní akademie: P.Linhart: Libanon, putování zemí cedrů a bílých hor
18.30		Mše svatá

PONDĚLÍ	4.2.	
19.00		Kurz Alfa pro farnost

ÚTERÝ	5.2.	Sv. Agáty, panny a mučednice
9.00–11.00		Setkání maminek s dětmi
9.15		Mše svatá zvláště pro maminky s dětmi
17.30–18.30		Otevřena farní knihovna
18.30		Mše svatá
20.00–22.00		Zkouška chrámového sboru

STŘEDA	6.2.	Sv. Pavla Mikiho a druhů, mučedníků
8.00		Mše svatá
8.40–9.10		Výstav Nejsvětější svátosti oltární
16.00		Mše svatá v Thomayerově nemocnici
16.30–17.15		Výuky náboženství, příprava na 1. sv. přijímání
17.30		Zpívání s dětmi
17.30		Příprava dospělých na křest
18.45–20.15		Setkání mladších náctiletých (cca 11–13 let)

ČTVRTEK	7.2.	
8.00		Mše svatá
8.45		Úklid kostela
9.30		Mše svatá v domově seniorů v Zárubově ul.
15.00		Mše svatá v domově seniorů v Sulické ul.
18.30		Mše svatá a modlitba chval

PÁTEK 8.2. Sv. Josefíny Bakhity	
15.00	Mše svatá
15.45	Modlitby proseb (podle P. Jamese Manjackala)
17.00	Společenství věřících s duševním onemocněním
18.30	Mše svatá
19.15–21.00	Výstav Nejsvětější svátosti oltární

SOBOTA 9.2.	
Celý den	Sobota pro účastníky Alfa kurzu
17.00	Mše svatá, udílení svátosti nemocných
17.45	Pozvání (nejen) dříve narozených na čaj

NEDĚLE 10.2. 5. neděle v mezidobí	
8.00	Mše svatá
10.00	Mše svatá
18.30	Mše svatá

ÚTERÝ 12.2.	
9.00–11.00	Setkání maminek s dětmi
17.30–18.30	Otevřena farní knihovna
18.30	Mše svatá
20.00–22.00	Zkouška chrámového sboru

STŘEDA 13.2. POPELEČNÍ STŘEDA, začíná doba postní	
8.00	Mše svatá s udílením popelce
8.40–9.10	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
16.00	Mše svatá v Thomayerově nemocnici
17.30	Příprava dospělých na křest
18.30	Mše svatá s udílením popelce
19.15–20.15	Setkání středních náctiletých (cca 13–15 let)

ČTVRTEK 14.2.	
8.00	Mše svatá
8.45	Úklid kostela

PÁTEK 15.2. Bl. Bedřicha a třinácti druhů, pražských mučedníků	
14.00	Křížová cesta
15.00	Mše svatá
15.45	Modlitby proseb (podle P. Jamese Manjackala)
17.00	Společenství věřících s duševním onemocněním
18.30	Mše svatá
19.15–21.00	Výstav Nejsvětější svátosti oltární

SOBOTA 16.2.	
17.00	Mše svatá

NEDELE 17.2. 1. NEDELE POSTNÍ	
8.00	Mše svatá
10.00	Mše svatá, obřad uvedení katechumenů mezi čekatele křtu
16.00	Křížová cesta
18.30	Mše svatá
PONDĚLÍ 18.2.	
19.00	Kurz Alfa pro farnost
ÚTERÝ 19.2.	
9.00–11.00	Setkání maminek s dětmi
17.30–18.30	Otevřena farní knihovna
18.30	Mše svatá
20.00–22.00	Zkouška chrámového sboru
STŘEDA 20.2.	
8.00	Mše svatá
8.40–9.10	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
16.00	Mše svatá v Thomayerově nemocnici
16.30–17.15	Výuky náboženství, příprava na 1. sv. přijímání
17.30	Zpívání s dětmi
17.30	Příprava dospělých na křest
18.45–20.15	Setkání mladších náctiletých (cca 11–13 let)
ČTVRTEK 21.2.	
8.00	Mše svatá
10.00–13.00	Vikariátní konference (úklid kostela se přesouvá na sobotu)
15.00	Mše svatá v domově seniorů v Sulické ul.
18.30	Společenství mládeže (cca od 16 let)
PÁTEK 22.2. Svátek Stolce sv. Petra, apoštola	
14.00	Křížová cesta
15.00	Mše svatá
15.45	Modlitby proseb (podle P. Jamese Manjackala)
17.00	Společenství věřících s duševním onemocněním
18.30	Mše svatá
19.30–21.00	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
SOBOTA 23.2.	
8.30	Úklid kostela
17.00	Mše svatá
NEDELE 24.2. 2. NEDELE POSTNÍ	
8.00	Mše svatá
10.00	Mše svatá upravená pro děti
15.00	Křesťanské společenství rodičů dětí s Down. syndromem
16.00	Křížová cesta
17.00	Setkání rodičů dětí připravujících se na 1. sv. přijímání
18.30	Mše svatá

PONDĚLÍ 25.2.	
19.00	Kurz Alfa pro farnost
20.00	Setkání mužů a otců
ÚTERÝ 26.2.	
9.00–11.00	Setkání maminek s dětmi
17.30–18.30	Otevřena farní knihovna
18.30	Mše svatá
20.00–22.00	Zkouška chrámového sboru
STŘEDA 27.2.	
8.00	Mše svatá
8.40–9.10	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
16.00	Mše svatá v Thomayerově nemocnici
16.30–17.15	Výuka náboženství dětí, příprava na 1. sv. přijímání
17.30	Zpívání s dětmi
17.30	Příprava dospělých na křest
18.45–20.15	Setkání středních náctiletých (cca 13–15 let)
ČTVRTEK 28.2.	
8.00	Mše svatá
8.45	Úklid kostela
18.30	Společenství mládeže (cca od 16 let)
PÁTEK 1.3. 1. pátek v měsíci	
14.00	Křížová cesta
15.00	Mše svatá
15.45	Modlitby proseb (podle P. Jamese Manjackala)
17.00	Společenství věřících s duševním onemocněním
18.30	Mše svatá
19.30–21.00	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
SOBOTA 2.3. 1. sobota v měsíci	
9.00–12.30	Duchovní obnova: Mons. Doc. Aleš Opatrný
16.15	Mariánské večeřadlo
17.00	Mše svatá
17.40	Zásvětná modlitba MKH a výstav Nejsv. svátosti
NEDĚLE 3.3. 3. NEDĚLE POSTNÍ	
8.00	Mše svatá
10.00	Mše svatá
16.00	Křížová cesta
16.30	Farní akademie: Mgr. Klára Marie Stráníková, ThLic., SCSC: Obchodování s lidmi a novodobé otroctví.
18.30	Mše svatá

*Všechny aktivity a společenství jsou otevřené.
Změna programu vyhrazena.*

JAK SE ŽIJE V EKVÁDORU

Na lednové Farní akademii, 13. 1. 2013, přednášel P. Mgr. Pavel Budský (z farnosti u kostela sv. Remigia v Praze-Čakovicích) na téma: Jak se žije v Ekvádoru. Nejen o této zemi, ale také o charitativních projektech, které jsou tam našimi lidmi podporovány.

Ekvádor je třikrát větší než Česko

Nejdříve byli posluchači seznámeni se základními údaji a informacemi o této pro nás tak vzdálené jihoamerické zemi, a to jak slovem, tak i prostřednictvím bohatého obrazového materiálu. Ekvádorská republika leží v rovníkové oblasti a sousedí na severu s Kolumbií, na západě a jihu s Peru, na východě je omývána Tichým oceánem. Patří k ní i ostrovy Galapágy. Rozlohou je asi třikrát větší než Česko a má přibližně 1,5krát víc obyvatel. V podstatě ji lze rozdělit na tři oblasti, ve směru od oceánu: Pobřežní pás (nížinný, s deštnými pralesy a na jihu se savanami), Horský pás And (s nejvyšší horou Chimborazo 6.310 m) a Východní pás – okraj Amazonské nížiny (též s deštnými pralesy). Obyvatelstvo tvoří asi z 35 % původní (čistokrevní) indiáni, většinou jsou zde

ale zastoupeni míšenci, dále zbytky černochoů a Španělů. Hlavním problémem je chudoba, kterou nezlepšilo ani nalezení ložisek ropy v 70. letech minulého století. Mezi hlavní hospodářská odvětví patří zemědělství, dále roste význam těžby a rafinace ropy a také není nevýznamná výroba cementu, petrochemický a potravinářský průmysl. Mezi vývozními artikly dominují ropa, kakao, káva, banány aj.

žlutá

modrá

červená

Vlajka Ekvádoru

Charitativní projekty z České republiky, v rámci „Adopce na dálku“, na kterých se významnou měrou podílí farnost Čakovice, směřují do oblasti města Ventanas. Je to město asi se 40000 obyvateli, ležící ve Východním pásu Ekvádoru. Již více let tu působí polský kněz-misionář P. Jan Koczi. S ním P. Budský navázal kontakt nejdříve pomocí internetu a následně i osobní při návštěvě Ekvádoru, kde se mohl seznámit jak se životem farníků u kostela Nejsvětějšího Srdce Páně, tak i s jejich potřebami. P. Budský poznal, že je zapotřebí se především zaměřit na pomoc těm nejchudším, zvláště dětem z rodin obývajících chudinskou čtvrť La Posa na okraji

Ventanasu. Mohli jsme vidět, že podmínky, za kterých lidé v této čtvrti žijí, jsou skutečně s našimi nesrovnatelné: dřevěné domky (spíše chatrče) ve čtvrti La Posa stojí na dřevěných kůlech kvůli bažinatému terénu a navzájem jsou propojeny dřevěnými chodníky z bambusové kulatiny. Jedinou výhodou je zdejší klima, protože není třeba topit, teplota po celý rok jen výjimečně klesá pod 20 °C. Je s podivem, že prakticky ve všech domcích je zavedena elektřina, což obyvatelům umožňuje vlastnit ledničku a jiné elektrické spotřebiče. Vaří se ale „na plynu“ z bomb. Na vaření se musí kupovat balená voda a dešťová voda slouží jako užitková. Zdrojem obživy jsou hlavně banánové plantáže s výdělkem 30–40 \$ za týden. Ceny potravin jsou srovnatelné s našimi, kupuje se nejvíc rýže a kuřata.

Cílem charitativních projektů je získat finanční prostředky na úhradu obědů pro asi 120 chudých dětí za den, na výstavbu jídelny, která je součástí farního centra (u škol jídelny nejsou), dále na úhradu mimoškolních aktivit (včetně přípravy úkolů) i na úhradu pobytu pomáhajících dobrovolníků – střídají se tu mladí lidé z Česka, Německa, Polska atd.

Z hlediska religiozity jsou nejpočetnější skupinou křesťané, z nichž římských katolíků je přes 90 %. Zajímavé je, že nejvíce lidí chodí do kostela o Popeleční středě a na Květnou neděli.

V bohaté diskusi P. Budský zodpověděl řadu zajímavých a doplňujících otázek – bylo evidentní, že účastníci odcházeli domů spokojeni.

Karel Štamberg

TŘÍKRÁLOVÉ KOLEDOVÁNÍ

Jelikož tento článek vzniká ještě před ukončením sbírky, není možné celou sbírku hodnotit. Jedno je však jisté, určitě bude úspěšná. Podle stavu kasiček před odevzdáním, kdy všechny obsahují aspoň nějakou bankovku a jsou přinejmenším ze čtvrtiny naplněné, se jedná jednoznačně o úspěch.

I letos jsme získali povolení koledovat v OC Novodvorská Plaza, za což vedení tohoto centra nesmírně děkujeme. Sice jen na období prvního víkendu sbírky (přesněji od pátku 4. do neděle 6. ledna), ale i tak se jedná, zejména v dnešní době, o velmi vstřícný krok. Rád bych také poděkoval koledníkům a kolednicím, kteří mi letos pomáhali, což byli Tadiík Hrouda, Miládka Rundová, Emma Boudová a Bětka Křížková.

Při koledování dochází často i k humorným situacím, kterých jsme letos zažili několik, ale jedna nás baví dodnes. Při sobotní odpolední koledě nás finančně podpořil jeden mladý muž, který vtiskl koledníkům Miládce a Tadiíkovi do rukou navíc po desetikoruně se slovy: „Za to si kupte zmrzlinu“. Tadiík se však na něj vážně podíval a odvětil: „Ale zmrzlina stojí 25 korun“. Pán se naštěstí neurazil, vytáhl z kapsy stokorunu, podal ji Tadiíkovi a odpověděl: „Ale koupíš i sestřičce“ načež se otočil a odešel. V tu chvíli jsem se málem do země propadl, ale dětem to udělalo ohromnou radost.

Vzhledem k absenci koledníků v sousední modřanské farnosti a vstřícnosti P. Josefa Pecinovského jsme koledovali i u tamního kostela a děkuji

především Tomáši Burianovi a Štěpánu Vašíčkovi za to, že mi zde s koledou výrazně pomohli. U našeho kostela za hladký průběh koledování zodpovídal Jenda Křížek, který se úkolu zhostil velmi zodpovědně.

Děkujeme všem dárcům i pomocníkům a věříme, že výsledek nás všech-

ny potěší. O podrobných výsledcích vás budeme informovat na farních stránkách a nástěnkách v kostele hned, jak budou k dispozici. Výsledky též zveřejníme v některém z dalších čísel Věstníku.

Tomáš Hrouda,
farní koordinátor sbírky

NEVIDĚLI JSTE HVĚZDU?

Letos jsem nechtěla maminkovským povídáním o tříkrálovém koledování obtěžovat, ale když jste k něčemu vyzváni přímo panem farářem, tak se to zpravidla neodmítá. A nakonec další rok přinesl nové zážitky.

Chyběli nám jen velbloudi

Náš rajón zahrnuje krčský okraj Libuše a „na koledu“ jsme vyrazili potřetí. Pomalu budované povědomí o tříkrálové sbírce roste. Lidé nám hlásili, jak dlouho jim na dveřích vydržel loňský nápis K+M+B, než ho smyl déšť, a že si nás z loňska pamatují. To jsme velmi rádi, protože to, že lidé berou sbírku za své, se projevuje nejen na jejich vstřícnosti k nám, ale také na velikosti koledy.

Nebudu líčit, s jakou skepsí jsem letos sbírku očekávala, od námitek na církevní restituce po celkové zdražová-

ní všeho. Navíc jedno naše dítě má jít týden po sbírce na plánovanou operaci kýly, a tak mi v hlavě svítil vykřičník od paní doktorky: „Tříkrálová sbírka? No tak to v žádném případě!“ Kromě toho se všechny alternující děti nahlásily na jeden den, místo aby pokryly celou dobu koledování. V papírnictví neměli zlatý karton na výrobu korun. Ohlášený byl déšť a zase déšť. Inu, Pánu Bohu poručeno, s tímhle sama nehnu.

První den jsme pro déšť úplně vypustili. Druhý den ráno klepe na dveře sousedovic holčička, na kterou jsem úplně zapomněla, je tu totiž jen občas, je ve střídavé péči rodičů. A s ní přišla motivace pro mou partu vyrazit, i když venku drobně mží. Je deset nad nulou, a tak беру na milost i dítě před operací (pssst), přece nemůžeme úplně vyloučit pobyt na čerstvém vzduchu, že. Královské koruny budou žluté a měkké, ale co, dozdobíme je zlatými hvězdami z vánočního stromku, beztak už potřebuje odstrojit.

Ještě než mám možnost vysvětlovat význam tříkrálové sbírky lidem, kteří nám otevrou, je třeba ho laskavě, ale důrazně vysvětlit domácí osádce. Ta si

zatím nanosila svoje kasičky a prasátka: „Když můžeme sbírat penízky do té bílé kasičky s křížkem, proč bychom nemohli nosit sebou i kasičky vlastní?“ Nejtěžší úkol tedy mám za sebou a jde se koledovat.

Zapojil se i tatínek

Musím všechny děti velmi pochválit, moc hezky zpívaly, slušně se chovaly, průnik do vnitřních prostor domů se nám letos podařilo eliminovat, jen občas propukají kompetenční spory, kdo bude zvonit, kdo psát křídou, kdo bude mít kasičku. Trik s nalepenými hvězdami na korunách se ukáže jako nepraktický, Baltazar záhy jednu ztrácí.

Chytá mě panika, neboť náš tatínek má rád jakékoliv sady kompletní a jakmile při ukládání ozdob do krabic zjistí, že jedna chybí, bude zle. Vydáváme se zpět, hledat hvězdu. Je v tom asi nějaká tříkrálová symbolika, když se moji koledníci ptají kolemjdoucích, jestli neviděli hvězdu. My jsme na roz-

díl od skutečných králů hvězdu nenašli. Tatínek se nezlobí, naopak další den jde s námi. Vyráží v arabském obleku s turbanem, který si přivezl ze služební cesty v Dubaji. Chybí nám už jen velbloudi.

Zážitky ze sbírky máme krásné, mimo jiné se nám podařilo domluvit připuštění našeho králíka (chovatelů králíků v Praze není mnoho). Poprvé nám otevřela spousta lidí, kteří minulé roky váhali. Lidé byli velmi štědrí a laskaví, někteří se dokonce ptali, ze které jsme farnosti (!?!). Už pro tento kousek člověčiny, kterou jinak v Praze nezažíváme, to stálo za to. Jednu paní jsme dojali k pláči, snad to nebylo kvůli našemu falešnému zpěvu. Tam, kde včera stál stěhovák, se druhý den svítilo, a tak jsme zkusili poznat nové sousedy v krásné vile. Byli jsme zřejmě první místní kontakt pro trochu dezorientované indické Brity. Můžeme přijít kdykoliv! na návštěvu, nikoho zde neznají. Děti zvou na plavání do vnitřního bazénu s mořskou vodou. No, znáte lepší zprávu pro prokřehlé koledníky?

Večer před kostelem nám do kasičky přispívá tolik lidí, že ani nestačíme děkovat. Děkuji tedy všem dárcům, kostelním i libušským. Zatím nevím, kolik jsme vykoledovali, ale my sami jsme si od Vás odnesli spoustu radosti. A ty vykoledované peníze jistě udělají radost všem potřebným, kterým je sbírka určena.

Pavla Tůmová
a Maruška T., Klárka T., Josífek T., Verunka J., Anežka Ř., Mikuláš B. a Martin Tůma (velbloudi snad někdy příště)

PS: Poděkování patří také organizátorovi lhotecké a modřanské sbírky – Tomáši Hroudovi

MINISTRANTSKÁ SCHŮZKA

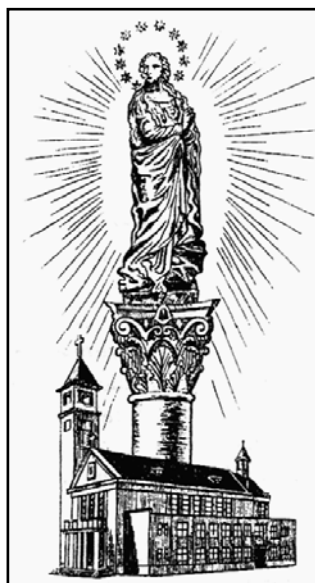
Na sobotní ministrantské schůzce 12. ledna, kde byli místní ministranti, ministranti z Kladna, Neratovic, jiné části Prahy, z Brna atd., jsme nejdřív nacvičovali mši svatou, kterou pak sloužil Otec Benedikt Hudema. Programu se také zúčastnil P. Radim Cigánek, který před pár lety působil v naší farnosti.

Po mši jsme šli na kostelní zahradu a tam jsme hráli např. schovávanou a jiné pohybové hry. Potom jsme se šli naobědvat. K obědu jsme měli párky. Pater Jiří nám ukazoval oboustranný prapor, kde na jedné straně byla

P. Maria, a na druhé straně byl zbořený mariánský sloup na Staroměstském náměstí. Také nám říkal, že sloup, na kterém je Marie za svatostánkem, je kopie mariánského sloupu a že jich bylo vystavěno celkem dvanáct.

V průběhu programu jsme se ještě rychle stihli kouknout na výsledek prvního kola prezidentských voleb. Po obědě nás šlo asi třicet do tělocvičny ve škole Zárubova, kde jsme přibližně dvě hodiny hráli fotbal. Když jsme se vrátili do kostela, tak jsme se rozloučili a rozešli jsme se.

Matyáš Kapsa

VĚSTNÍK-OVÉ DOBRODRUŽSTVÍ

společenství křesťanů v Praze 4 - Lhotce

Vloni v únoru jsme převzali štafetu v redakci farního Věstníku, a od té doby každý měsíc prožíváme velké dobrodružství. Když se blíží uzávěrka, jsme trochu

v napětí, jestli bude příspěvků dost. A pokaždé znovu zakoušíme radost ze společného díla a vděčnost za vaši i Boží pomoc.

Pravda, je to taky náročná hra. Když nakonec sedíme s Jendou u počítače a snažíme se, aby se články na stránky vešly, a přitom zůstaly téměř beze změny. Někdy se to podaří líp,

někdy hůř, ale věřte, že snaha je velká.

I když poctivě čteme i tištěné korektury, stejně se do Věstníku sem tam vloudí nějaká chyba. A tak Vás prosíme o shovívavost. Minule například na fotu z tříkrálového průvodu nebyl Tomáš Hrouda, špatně jsme si s Olinkou porozuměly, on byl jen autorem fotografie...

Chtěli bychom poděkovat P. Jiřímu, který každý Věstník poctivě přečte a opřipomínkuje, ale i Olince Hroudové a posléze sestře Bernardě, které nám v předstihu zpracovávaly příručník na celý měsíc! Děkujeme všem přispěvatelům a těšíme se, že se zapojí i další a podělí se se svými zážitky, radostmi a zkušenostmi.

Jana Šilhavá

BEZ FUNGUJÍCÍ RODINY JE PÉČE OBTÍŽNÁ

22. prosince 2012 zvoní můj mobilní telefon. Z telefonu zaznívá uplakaný hlas manželky jednoho z našich klientů: „Paní ředitelko, manžel v noci zemřel. Chtěla bych vám moc poděkovat za vaši péči, tolik let jste mi pomáhali se o manžela starat. Nakonec i díky vám mohl zemřít doma. Omlouvám se, ale pohřeb bude v úzkém rodinném kruhu. Nevolejte mi, budu přes svátky u dcery. Já se potom ozvu.“

O pana P. jsme se starali mnoho let. Spolu s jeho manželkou jsme sledovali, jak se jeho zdravotní stav postupně zhoršuje. Zpočátku jsme začínali na jedné návštěvě za týden. Postupně se naše péče stupňovala, až nakonec posledních patnáct měsíců jsme manžele navštěvovali 2x denně, ráno i večer. Pan P. byl v posledních měsících upoután na lůžko a jeho žena o něj velmi oddaně pečovala. Naše pracovnice rodinu navštěvovaly, aby paní P. pomohly s ranní a večerní hygienou. Do péče se velmi aktivně zapojovaly i děti manželů a jejich rodiny. Díky tomu se dařilo udržet dlouhodobě stav pana P. stabilizovaný. Přestože klient ležel mnoho měsíců na lůžku, podařilo se nám vyhnout proleženinám a dalším důsledkům dlouhodobé imobilizace.

V prosinci nás opustilo několik dlouholetých klientů. Vždy obdivuji, když se podaří přijmout do péče krásný manželský pár s fungující rodinou. Je opravdu radost, když můžeme klienty dohovat doma, mezi jejich blízkými až do samého konce. Velice často totiž čelíme realitě, kdy se rodiny našich klientů snaží předat odpovědnost za své

blízké na naše bedra. Klienti potom často končí v nemocnicích, LDN nebo jiných lůžkových zařízeních. Vždy se snažíme našim klientům vytvořit doma

Zdravotní sestřička pečuje o ležící klientku

optimální podmínky, bez fungující rodiny si ale kvalitní domácí péči lze představit jen obtížně.

Právě jsme vstoupili do finančně nejtěžšího období. I nám stále ještě chybí prostředky na pokrytí poloviny nákladů na měsíc únor a celý březen. Začátkem dubna obvykle dorazí první dotace a naše situace se po zbytek roku stabilizuje. Chtěla bych moc poděkovat za dary, které koncem roku doputovaly na náš účet. Za rok 2012 se sešlo na darech 355.542 Kč. Podle adres se nemálo dárců našlo ve vaší farnosti. Jsme vám za podporu vděční. Potvrzení o darech jsem rozesílala už na začátku ledna. Pokud jste ho neobdrželi, pak na vás pravděpodobně nemám kontakt. Pokud potvrzení potřebujete, ozvěte se, ráda vám ho vystavím.

Eva Černá

Kontakt: 272 941 972; 737 322 569;
e-mail: charita.chodov@email.cz

PILÍŘE DŮCHODOVÉ REFORMY

Se začátkem roku 2013 byla odstartována nová důchodová reforma. Pokušíme se stručně vysvětlit, co to znamená, že stojí na třech pilířích?

Prvním pilířem – je současný průběžný systém, do kterého pracující platí a důchodci, kteří platili předtím, z něj čerpají. Momentálně je v ročním mínusu v řádech desítek miliard korun. K tomu je ovšem nutné dodat, že jde pouze o virtuální účet. Stát musí důchody vyplácet ze státního rozpočtu, je to zákonná povinnost. Stále častěji se prosazuje názor, že první pilíř je postaven na principu takzvaného letadla – tedy že funguje pouze, dokud víc vybere, než rozdává. Tomuto zjednodušujícímu pohledu lze oponovat tím, že taková je prostě funkce státu, že na potřebné musí najít peníze jinde.

Druhý pilíř – nově nastartoval se začátkem roku 2013. Funguje tak, že do vybraného penzijního fondu si budeme moci posílat tři procenta z odváděného důchodového pojištění, k nim však musíme přidat další dvě procenta z hrubého platu. Vstup do druhého pilíře je podle platné legislativy dobrovolný, vystoupit z něj už ale nelze. Čerpání důchodu bude možné pouze formou penze, a to buď doživotně, nebo po dobu dvaceti let. Jednorázové výběry na rozdíl od současného penzijního připojištění nebudou.

Penzijní společnosti budou muset spravovat svěřené peníze ve čtyřech fondech. Lidé je budou moci měnit podle toho, zda jim bude vyhovovat větší míra

rizika s možností většího zisku, nebo menší riziko s větší jistotou.

Spoření ve druhém pilíři se v porovnání s průběžným systémem při jeho současných parametrech vyplatí podle expertů spíše lidem s nadprůměrným příjmem nebo středním příjmovým skupinám při minimální době spoření 25 let. Záležet však bude i na volbě strategie spoření a zejména na skutečném výnosu jednotlivých fondů

Třetí pilíř – spolu s prvním funguje již dnes a známe ho jako penzijní připojištění. Fungování současných penzijních fondů dostane některá nová pravidla, ale základ zůstane stejný – stát bude na toto spoření i nadále přispívat.

Každý z nás si pak může stavět ještě další pilíře. Ekonomové doporučují především vlastní bydlení a děti.

Petra Kornienková

(Informace převzaty z www.aktualne.cz
foto z <http://skorka.rehec.cz/>)

*Důchodová reforma: pracovat do 80 let.
Pracovnice účtárny se radí nad účetní uzávěrkou.*

PLÁNUJEME

2. 2. – dětský karneval v ZŠ Zárubova od 15 do 17 hodin s tématem: Hrdinové z knížek.

3. 2. – farní akademie v 16.30 přednášku bude mít P. Mgr. Jan Linhart na téma: Libanon – putování zemí cedrů a bílých hor.

7. 2. – modlitba za vnitřní uzdravení, následuje v 19.15 po mši svaté od 18.30.

9. 2. – svátost pomazání nemocných bude udělována při sobotní mši svaté v 17 hod.

24. 2., 17. 3., 28. 4. – mše svaté upravené pro děti.

Modlitba křížové cesty v postu až do Květné neděle bude nově **každý pátek od 14 hod.** a každou neděli od 16 hod.

2. 3. – duchovní obnova v postní době pod vedením P. Aleše Opatrného.

3. 3. – farní akademie v 16.30, přednášku bude mít Mgr. Klára Marie Stráníková, ThLic., SCSC na téma: Obchodování s lidmi a novodobé otroctví. Zdání klame!

23. 3. – velký úklid kostela před Velikonocemi bude v sobotu od 8.30 hod.

25. 3. – výjimečná akce nejen pro mladé, v pondělí Svatého týdne od 18.30 program P. Pavla Šupolta o křesťanské hudební scéně a (ne)křesťanských prvcích v moderní hudbě.

18.–19. 5. Víkend pro rodiny s dětmi

24. 5. – Noc kostelů, speciálním hostem bude biskup Václav Malý.

2. 6. – titulární slavnost kostela P. Marie Královny míru a zahradní slavnost farnosti. Mši sv. v 10 hod. celebruje P. Kamil Vrzal.

K pravdě našeho života patří i utrpení. Když se pokoušíme zastírat dětem obtíže a chránit je před bolestí, vystavujeme je nebezpečí, že z nich navzdory našim dobrým úmyslům vyrostou slabí a nepříliš velkorysí lidé. Schopnost milovat totiž úměrně odpovídá schopnosti trpět – a trpět společně.

365 dní s Benediktem XVI.: 16. února

Vydává: Římskokatolická farnost u kostela Panny Marie Královny míru,
adresa: Ve Lhotce 330/36, 142 00 Praha 4-Lhotka; **telefon:** 725 797 561
e-mail: lhotecka.farnost@seznam.cz; jmkorda@seznam.cz
internet: <http://lhoteckafarnost.cz>; **bankovní spojení:** číslo účtu 74326329 / 0800 (Česká spořitelna). Redakce: P. Jiří Korda, sr. Bernarda Lacinová, Jana a Jan Šilhavých. Příspěvky posílejte na adresu farnivestnik@gmail.com, nebo je můžete nechat v sakristii. Redakce si vyhrazuje právo texty krátit.
Číslo vychází 27. 1. 2013. Tisk: Jan Macek, Jablonec N. Nisou www.tiskem.cz.
Uzávěrka příštího čísla je **13. února 2013**. Náklady na jeden výtisk cca 10 Kč.